

aan de grillen van de grootaandeelhouder, te weinig kritische adviseurs en onvolwaardige waarderingsrapporten. Ook bij OCI gaan we tot het gaatje want de ontwikkelingen bevallen beleggers geenszins. Op 20 augustus is de mondiale behandeling om ons enquêteverzoek als zodanig kracht bij te zetten.

Het investeringsklimaat is geen rustig erfgoed

Van binnen en van buiten zien we in onze beleggingswereld patronen verschuiven. De politiek erkent dat particuliere beleggers belangrijk zijn, steun verdienen, dat de zelfredzaamheid van burgers versterkt moet worden en er meer geïnvesteerd en minder geconsumeerd (of de hand opgehouden) moet worden. Tegelijkertijd wordt de democratische bescherming van aandeelhouders door diezelfde politici stelselmatig onderuitgehaald. Het Rijnlandse model of stakeholdermodel wordt alom door vele betrokkenen geprezen. Maar wie verantwoording aflegt aan eenieder, is in de praktijk aan niemand verantwoording schuldig en kan z'n gang gaan. Beursgenoteerde bedrijven wordt alle ruimte geboden om te doen en te laten wat de toch al zeer beschermde en te vaak excessief beloonde bestuurders maar willen, want 'oei oei' het vestigingsklimaat moet beschermd. Bestuurders hebben in het Nederlandse model 'nu eenmaal' de macht te bepalen waar een onderneming zich vestigt of noteert. Maar als je als politiek daarvoor stelselmatig het investeringsklimaat uitholt, raken beleggers steeds verder van huis, letterlijk.

Wil je een meer concurrerend Nederland en Europa, dan moeten we inzetten op diepere markten, minder fragmentatie, een meer veerkrachtige samenleving – waarin we meer beleggen en minder sparen – en moeten we een eind maken aan vrijheidsgraden voor ondernemingen die afbreuk doen aan een gezond investeringsklimaat. Het moet bij aandacht voor vestigingsklimaat gaan om bedrijven die echt iets aan Nederland bijdragen. Niet om uit het buitenland vertrokken bedrijven die in Nederland nog soepeler ondernemingsrecht en nog minder belastingdruk realiseren. Aan die bedrijven, die cultuur en ethiek hebben we economisch helemaal niets.

Het paaien van bedrijven is ineffectief

De route van defragmentatie, versimpeling en verbetering van het investeringsklimaat is voorzichtig omarmd door Europa, maar het kost tijd en lef deze strategisch belangrijke stappen doortastend door te voeren. Het verbaast dan ook zeer dat vanuit de Europese Commissie recent het idee is gelanceerd een 28ste regime te introduceren voor het Europees vennootschapsrecht. Bedrijven kunnen voor het regime van een EU.Inc kiezen waardoor ze niet langer gebonden zijn aan nationale regimes en waarborgen verankerd in wet- en regelgeving en corporate governance codes. Een goedbedoeld voorstel doen is één ding, het effectief laten werken vergt een perfecte invulling en uitwerking. En daar schort het hier volledig aan.

Het 28ste regime is een voor beleggers en alle andere stakeholders onzalig plan dat rechtstreeks lijkt te zijn gekopieerd vanuit een gepretendeerd succesvol Delaware.Inc in de VS. Niet langer geldt als regel evenredig stemrecht voor aandeelhouders. Niet langer zijn maatregelen om belangenverstrengeling van bestuurders tegen te gaan verplicht. Niet langer is transparantie over aandelentransacties van bestuurders een vereiste. Om maar een paar voorbeelden te noemen. Dit voorstel schiet het investeringsklimaat terug naar de Middeleeuwen en moet zo snel mogelijk van tafel of volledig worden herschreven. Met een 28ste regime wordt Europa als geheel het riool van de vennootschappelijke wereld, naar het voorbeeld van Dubai, Cyprus of Malta. Je spiegelt je aan de slechte voorbeelden en je nodigt bedrijven die het nu op ons continent keurig op orde hebben expliciet uit om waarborgen ter bescherming van aandeelhouders en andere stakeholders niet langer na te leven. Deze pen moet dringend worden neergelegd. Het 28ste regime draagt rechtstreeks bij aan autocratisch leiderschap dat we nu juist de afgelopen decennia effectief dachten te kunnen beteugelen. Een economisch volstrekt verkeerde en politiek totaal inconsequente oplossingsrichting.

Bedenk hierbij dat ons kapitaal bij uitstek het belangrijkste exportproduct van Nederland is. Ons eigen en het Europese investeringsklimaat verdient een veel betere bescherming. Nu wordt ons kapitaal voornamelijk in Europa en andere delen van de wereld geïnvesteerd, waar het beter rendeert en beter is beschermd. Vrijheidsgraden kunnen nuttig zijn omdat niet elke onderneming gelijk is en wet- en regelgeving nimmer een perfect passende jas.